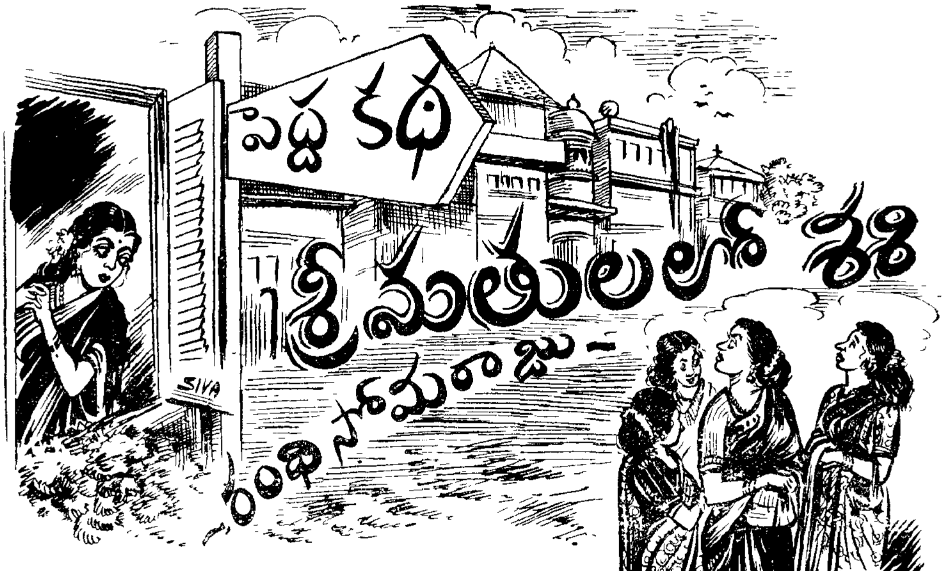

(1)

ఆ రాత్రి శశి ఇలా చేస్తుందని అతను ఎలా అనుకోగలడు? శశిమీద అతను ఏవేవో కలలు కనేస్తూ కూర్చున్నాడు. అసలు కలలు కనేటటువంటి మనిషి, తప్పకుండా తియ్యని కల యొక్క అమ్మాయి స్వరూపం అయి ఉంటాడేమో అనుకున్నాడు. 'ఔనౌను...అంతే...అంతే మనుషుల్లో ఆడ, మగ ఉన్నట్లు కదూ...' అనుకొని చిరునవ్వొకటి ఒలకబోసుకున్నాడు. పాపం చేతిలో తెఱచి ఉంచిన పుస్తకం, ఆవులిస్తూన్న మాటమరచిపోయి, మరోసారి నవ్వుకున్నాడు.

ఇంతలో ఏదో అలికిడైంది. 'అదిగో...శశి... నా అందాల ప్రేయసి, సామాను సర్దేసి, వంటవసారా విడిచేసి, అదిగో—పావురాయిలా, సెలయేటి పాయలా, చల్లని గాలిలోని హాయిలా రివ్వురివ్వున వస్తోంది' అనుకున్నాడు. ఆ దిశవైపు మెడ వంచి, దడదడలాడే గుండె గెడతీసి చూసేసరికి, ఆ చిన్నది వెనుదిరిగి వెళ్ళిపోతున్న సవ్వడైంది. అతనికి నిరుత్సాహం రెట్టింపయింది. మొగంమీద, గుండెలమీద గసగసాలంతలేసి స్వేదబిందువులు రుసరుస లాడాయి. గబగబా వెళ్ళి, అతను కిటికీ రెక్కలు బారెట్టి, అక్కడ చల్లనివాయు కుమారులకు ఘనస్వాగత మివ్వడానికి, హడావుడిపడ్డాడు. కాని ఆ రాకుమారులు రాలేదు.

అప్పుడే శశి, హఠాత్తుగా అక్కడకొచ్చేసింది. 'అరరే...శశి వచ్చేసిందే...శశి వచ్చేసిందే...' అనుకున్నాడు. 'గాలి వీస్తే బాగుండును...చల్లగా వీస్తే సుఖంగా ఉండును...' అని ఎంతో ఎంతో అనుకున్నాడు. కాని ఏమి లాభం?

పకపక నవ్వుతూ వచ్చిన శశి, 'మిమల్నిలా బాధ పెడుతూన్నందులకు క్షమించండే...అబ్బే. కాదు కాదు మిమ్మల్నిలా ఏడిపించవలసిందే'...అన్న ధోరణి ఆ నవ్వులో ప్రకటించింది. ఇంతలో మనసు మార్చుకున్నట్లు, మొగంలోని భావాలను తారుమారు చేసింది. తన వాలుజడతో అతని మొగంమీద ఏవేవో ఎక్స్పెరిమింట్స్ (Experiments) చేస్తూ సైన్సు విద్యార్థినిలా కావలసిన కొలతలు తీసుకుంది. మెల్లిగా ఎంతో చల్లగా, ఏమండీ...' అంది.

అతనికి పాపమేమి మాట్లాడాలో తోచలేదు. 'అదేమిటో చెప్పేసెయ్...వినడానికి సిద్ధంగా ఉన్నాను.' అన్నట్లుగా మొగాన్ని దీపాలు లేని దేవాలయం చేసుకున్నాడు. పాపం! అప్పుడతనికి నవ్వాలని లేకపోయినా, నవ్వకపోతే శశి ఎక్కడ

ఏడ్చిపోతుందో అని; ఏంచక్కటి నవ్వునొకదాన్ని ఎంచి, దేవుడి పటానికి తగిలించిన పూలదండలా దాన్ని మొగానికి తగిలించుకున్నాడు. ఓం! ఇంకేం శశి కాసాశ్రం నవ్వచాలు'

అప్పుడే ఈ జంటను, ఆకసం లోంచి తొంగి చూస్తూన్న ఒయ్యారపు చుక్కలు, చూడ్డానికి మాకు కళ్ళే ఉన్నాయి కాని, మీతో మాట్లాడటానికి మాకు నోళ్ళు కూడా ఉంటే ఎంత బాగుండును...' అని ఎంతో యిదైపోయాయి. రామం తొమ్మిదౌతూన్న గడియారంవంక కళ్ళుత్రిప్పి ఆదగ్గొడదనుకుంటూనే, ఉండబట్టలేక కాబోలు, 'ఏమిటీ.. కథ' అనేశాడు.

శశి, తన మనసులో 'వెరిగుడ్, వెరీగుడ్...' అనుకుంది. అంత ఆమె తనూలత, అతనికి మరింత దగ్గఅగా జరిగింది. అమీదట, 'నాకసలు ఇష్టం లేదండీ...కాని...' అని ఏమిటో గుణిసింది. ఈ తలా తోకా లేని మాటకు అర్థం రామానికి బాగా తెలుసు. అది ఒకటో రకం గోతులు త్రవ్వేసే గునపం! అదే మరి ఆడవాళ్ళ వశీకరణ మంత్రమని పాత రికార్డులు మరీ మరీ ఘోషిస్తూన్న సంగతి అతనికి పూర్తిగా తెలుసు.

అంతే...వెంటనే శశి, రామాన్ని చూపుల్తో లక్ష పరీక్షలు చేసేసింది. తెలివిగా, 'అబ్బ! ఈ సావిత్రిగారికి మరేం పనిలేదు...' అంది. అప్పుడు సావిత్రిమీద, శశికెంతో కోపం వచ్చింది. తిరిగి రామాన్ని ఒకసారి ముచ్చటగా చూసుకొని, 'వెళ్ళకపోతే ఒక బాధ...వెళ్తే ఒక బాధ' అంది.

ఇంకేముంది! రామానికి పూర్తిగా అర్థమైపోయింది. ఆ వాడలోని ఆడ పటాలమంతా, సినిమాకు బయలుదేరింది. అంతే...ఈవిడగారు పర్మిషను కోసం, ఇంత వినయ విధేయతలతో అప్లికేషను పెట్టుకుంటోంది. 'ఓయి దేవుడా... ఇదెక్కడి గోలయ్యా...మా పాలిటి యముడులా ఉంది ఈ సావిత్రి...' అనుకొని, పైకి అలా అనడం, ఆటవికుల లక్షణం అని తోచి ఆ ప్రయత్నంనుంచి విరమించుకొని, ఎలా అయినా ఆనాటికి శశిని, ఈ ప్రోగ్రామ్‌నుంచి తప్పించెయ్యాలనుకొని ఎంతో ఎంతో ఆలోచించాడు.

ఆగిపోమని సూటిగా చెప్పడానికి అతనిలో సముద్రమంత గర్వం...ఆకసమంత అభిమానం, విస్తరించి క్రిందా మీదా పహరా కాయడం మొదలుపెట్టాయి. ఇంతలోనే మెరుపులాంటి ఆలోచన చటుక్కున అతని బుర్రలో మెరిసి, 'మరి నీకు వెళ్ళాలని లేదుగా...'అన్నాడు. తన జ్ఞాపకశక్తికి ఎలాంటి ప్రైజివ్వాలో తరువాత సావకాశంగా ఆలోచించాలనుకున్నాడు.

అప్పుడు శశి, తన మొగాన్ని చిలక కొట్టేసిన జామ కాయలా పెట్టి, 'ఔననుకోండి...కాని వాళ్ళంతా ఏడుస్తారండి...మీరు వెళ్ళమన్నారు.. నేనే మానేస్తున్నానని, ఎలా నవ్వుతారనుకున్నారు అబ్బ! వాళ్ళలా నవ్వితే చచ్చేంత సిగ్గేస్తుంది బాబూ...' అంది.

వెంటనే రామం, 'నువ్వింత పిరికిదానివనుకో లేదు శశీ...' అన్నాడు. రామం తెలివితేటలు ఇలాంటి సమయాల్లో అమోఘంగా పనిచేస్తాయి! అందులో అప్పుడే చల్లగా గాలివీస్తోందికూడాను. ఆగాలి లేడీ రామారావుగారు, ప్రేమతో పెంచుకుంటూన్న నైట్‌క్వీన్ మొక్క ఒడిలోంచి మాంచి ఉషారుగా వస్తోంది మరి!

'శశి, అదేమిటండి...అలా అంటారు... ఇందులో పిరికితనం ఏముంది...బలేవారే..." అంది.

"రామం చురుగ్గా "కాకపోతే మరేమిటమ్మా" అన్నాడు కంఠం సుతారంగా సాగదీసి.

"పోసీండి...మీకసలు నన్ను సినిమాకు పంపాలని లేదనగూడదూ..." అంది. ఆమె మొగంలో కోపంబాపతు పరమాణువులు చురచుర కాకరపువ్వొత్తుల్లా విచ్ఛిన్నమైపోతూండటాన్ని దాచుకోలేకపోయింది.

పాపం రామం, "అంతేలే శశీ...నేను వెళ్ళొద్దనగానే, ఆ ముక్క కాస్తా వాళ్ళచెవిలో ఎంచక్కా మా ఆయనగారు వెళ్ళొద్దన్నారండీ—అని ఊదేసి నన్ను వాళ్ళముందు ఆడవిమృగాన్ని చేసేద్దామనేగా నీ ఉద్దేశం..." అన్నాడు. అలా అని ఒక్కసారి ఉక్కిరి బిక్కిరైపోయాడు.

వెంటనే శశి, "అవ్వ...అవ్వ... ఎందుకండీ అలాంటిమాటలు...అలాగంటే ఇలాగా... ఇలాగంటే అలాగా..." అని నోరు నొక్కుకుంది.

అప్పుడే దొడ్డి గుమ్మందగ్గర తలుపు దడదడలాడింది. ఒక సన్నని కంఠం, "అక్కయ్యగారూ

అక్కయ్యగారూ...అబ్బ! ఇంత లేటయితే ఎలాగండి...సావిత్రి పిన్ని మీరు వస్తారా...రారా అని అడగమంటోంది" అంది.

పాపం శశి గుండె బీటలుపడిపోయింది. "ఉండు పాపా...ఒక్క క్షణం...ఇదిగో వచ్చేస్తున్నా... అని (మాయదారి గోలొచ్చిందమ్మా ఈ మనిషితో అని మనసులోనే అనుకొని) భర్తవైపు తిరిగి పసిపిల్లలా మొగంపెట్టి, "ఏమండీ...ఏమి చెప్పమంటారు..." అంది. "బాబ్బాబు... ఈ ఒక్కసారికీ ఒప్పుకుందురూ. ఈ సావిత్రితో బ్రతకడం కష్టం..."అన్నట్లుగా ఆమె కంఠం పాపం నీరసపడిపోయింది.

తనముద్దుల ప్రేయసి పడుతూన్న కష్టాన్ని అకళింపు చేసుకున్న ఆలోచనల రామం ఒక్కరిగా జారిపోయి, "సరే శశీ...నీకు వెళ్ళాలని ఉంటే వెళ్లు...నేనేమీ అడ్డుపెట్టను..." అన్నాడు. అనడమైతే అన్నాడేగాని, ఆ మాటల్లో మరో అర్థం తనకు తెలియకుండానే పిల్లిలా దూరి కూర్చుందని కానలేకపోయాడా పిచ్చివాడు. ఆ అర్థం కాస్తా 'మ్యావ్' మంది. శశికి చెవుల్లేక పోలేగా వినబడక పోవడానికి! ఆమె విననే వింది. అంతే. వెంటనే గబాలున విసురుగా తిరిగి కస్సున, 'సరేలెండి...రానని చెప్పేస్తాను' అంటూ దొడ్డి గుమ్మంవైపు రుసరుసలాడుతూ వెళ్ళిపోయింది.

రామాన్ని గాలి ఓదార్చింది. 'అయ్యో వెళ్ళాలని ఉంటే వెళ్ళు...అని, ఎందుకన్నాను చెప్మా.. చాచా ... ఎంతపనైంది ... అని గుండెలతో దుఃఖించాడు. అతనివైపు పాపం చుక్కలు జాలిగా చూశాయి. వెంటనే రామానికేమితోచిందోకాని, గభాలున వెళ్ళి ఆ కిటికీరెక్కలు ధడాలున మూసేశాడు. కాని వెంటనే, అతనికి 'ఓం...శశి,మరి... ఆ...అ...సినిమాకు వెళ్ళడంలేదు కదూ...' అని తట్టి, 'ఆరి నీ తెలివి బంగారంగానూ...తీసెయ్... తీసెయ్...కిటికీ రెక్కలు...ఊఁ త్వరగా...వాటిని మూసేస్తా వెందుకూ...' అని చేతులకు పనిచెప్పి, కిటికీని తిరిగి యథాప్రకారంగా తెఱచేశాడు. 'అంతేనోయ్ రామం...రెక్కలున్న కిటికీ ఎక్కడికెగురుతుంది...కాళ్ళు ఉన్న శశి ఎక్కడికి వెళ్తుంది...ఈ కిటికీ ఇక్కడనుంచి ఎగురాలేదు. నీ శశి నిన్నువిడిచి ఎక్కడికీ వెళ్ళాలేదు' అని అంతర్వాణి వినిపిస్తూండగా, కడుపునిండా నవ్వుకున్నాడు.

ఆడవాళ్లు బయట కడుగు పెట్టాలనుకుంటే చాలు; శోభనసింగారాలు వెల్లివిరిసిపోతాయి. ఆ దొడ్డిలో సుమారు డజనులోపు అమ్మాయిలు సువాసనా లహరుల్ని వెదజల్లుతూ, ఒకటో రకం దుస్తుల్లో గువ్వల్లా ఏమిటేమిటో తెగవాగేసుకుంటున్నారు. సినిమా మాటల్ని వంకాయల్లా కోస్తూ నవ్వులనేతిలో తాలింపెడుతూ, ఆ ప్రదేశమంతా ఘుమఘుమ లాడించేస్తూన్నారు.

ఈ సినిమాముఠా కంతటికీ సావిత్రి నాయకత్వం వహించింది. ఆ వీధిలో దేనికైనా మరి ఆవిడే పెద్ద. అందుకనే లేడి రామారావుకూ ఈమెకూ పడదు.

రేడియో ఆర్టిస్టు, ప్లేబేక్ గాయినిఅయిన మిస్ చిట్టి వసంతం, లేడీ రామారావు తరఫున ఉంటూ కూడా, సావిత్రిగారింట్లో అప్పుడప్పుడు కచేరీలు చేస్తూఉంటుంది. ఇది లేడీ రామారావుకు కిట్టకపోయినా, చిట్టి వసంతాన్ని విడిచి బతకడం ఆమెకు దుర్లభమే! చిట్టి వసంతం ఎప్పుడూ తన చిన్ననోరు తెఱచి, 'లేడీ రామారావుగారూ... లేడీ రామారావుగారూ...' అని పిలుస్తూంటే ఆమెకు-అంటే లేడీ రామారావుగారికి-ఈ చిట్టి వసంతంనోరు చిన్న రేడియోపెట్టెలా కనిపిస్తుంది. అందులోంచి తన పేరు మధురంగా ప్రసారమవుతూన్నట్లు ఆమెకు తోస్తుంది. అందుకనే చిట్టి వసంతాన్ని ఆమె విడిచిఉండలేదు.

ప్రస్తుతం చిట్టివసంతానికి తలనొప్పి హెచ్చుగా ఉండడంవల్ల ఆమె సినిమాకు రావడంలేదు. అసలు ఈవిడగారిచేత ఇప్పుడు వీళ్ళు చూడబోతూన్న సినిమాలోని పాటలు పాడించడానికి మొదట్లో నిర్ణయం జరిగిందట. ఆతరువాత ఎంచేతనోగాని 'ఈవిడగారి కంఠం మనల్ని వైకుంఠం చేర్చేస్తుందన్న రిమార్కుతో ఈమెగార్ని వాళ్ళు ఇంటికి టికెట్టు పుచ్చుకోమన్నారట. అంచేత పాపం ఈ చిట్టి వసంతంగారికి, ఈ సినిమా ఊసెత్తితే చాలు తలనొప్పి తరుముకొస్తూ వుంటుంది. 'ఎందుకండీ... వెధవ సినిమా...ఏమీ బాగుండదుట...' అనికూడా సావిత్రితో అనేసిందట! సావిత్రి ఓ నవ్వు నవ్వేసి, 'అసలు సంగతి నాకు తెలుసు

చిట్టీ...' అని ఆమెవైపు అదోలానవ్వి, 'ఎందుకులే...నీకంతబాధగా ఉన్నప్పుడు......నువ్వు సినిమా చూడగూడదు...' అందట.

ఇదే సావిత్రితో వచ్చిన చిక్కంతాను! ఆమె గట్టిగా బలవంతంచేస్తే చిట్టి వసంతం సినిమాకు వచ్చేసేదే...అందుకు బదులుగా సావిత్రి అలా ఎగతాళి చెయ్యడంతో చిట్టి వసంతం ఉడికిపోయింది. అసలు సావిత్రి అందఱినీ ఇలాగే పీడిస్తుంది. ఏడిపించడమంటే ఆమెకు బహుసరదా!

అందుకనే శశి, ఎప్పుడు హడలిపోతూ వుంటుంది. సావిత్రి ఏరూపంలో ఎప్పుడూ ఏడిపిస్తుందో అంతు చిక్కదు.

ఒకసారి శశిని ఏమి చేసిందనుకున్నారు? ఇంతకు పూర్వం ఈ వీధిలో ఉండి, ఇప్పుడు మరొక వీధిలో కాపురముంటూన్న సుభద్ర ఓ పిల్లవాణ్ణి కన్నది. ఆ అబ్బాయి బారసాలకు సావిత్రి, శశీ ఇద్దరూ వెళ్ళలేక పోయారు. ఆ తరువాత ఇద్దరూ ఓరోజున అక్కడకు వెళ్ళడానికి ప్రోగ్రామ్ పెట్టుకున్నారు. ఆనాడు శశితో, సావిత్రి, 'ఇదిగో శశీ...ఏమైనా చొక్కాగుడ్డలు అవీ...ఆ అబ్బాయికి పెట్టడానికి తీసుకొస్తున్నావేమిటి...ఎందుకు దండుగ...నేనేమీ తీసుకరావడం లేదు' అంది.

అప్పుడు శశి, 'అది కాదండి...ఉత్తచేతులతో వెళ్ళడం ఏమి బాగుంటుందండీ...ఎవరేనా వింటే నవ్వుతారు కూడాను...'అంది.

సావిత్రి తమాషాగా నవ్వి, తన పెద్దరికం అంతా ఒలకబోస్తూ, 'చూడు శశీ...నీకింకా పసితనం వదల్లేదు. ఇలాగైతే నీ కాపురం గట్టెక్కినట్లే...ఎందుకు నీకిలాంటి బాదరబందీ అంతా. సుభద్రకు తెలియదేమిటి...అవిడేమీ అనుకోదు పద...'అంది. అలా అని తిరిగి, 'ఏమో నీయిష్టం. నేనుమాత్రం ఏమీ తేదలచుకోలేదు...నీకు తీసుకు రావాలని ఉంటే తీసుకరా...నేను వద్దనను'అంది.

శశికి సావిత్రి అర్థంకాలేదు. ఈవిడ కాళ్ళ ముందు తలబ్రద్దలు కొట్టుకున్నా, ఈమె అర్థం కాదు దేవుడా అనుకుంది. చచ్చినట్టు ఆమెతో ఉత్తచేతులతోనే బయలుదేరింది.

తీరా సుభద్ర ఇంటికి వెళ్ళేప్పటికి, సావిత్రిగారి ఇంటి నౌకరు, ఆవిడకక్కడ ఏదో పొట్లం ఒకటి అందించి ఇంటికి దారితీశాడు.

శశి నిర్ఘాంతపోయింది. అదేమిటో అర్థమౌతూన్నా... 'ఏమిటండీ...అది...' అని అనకుండా ఉండలేక పోయింది.

సావిత్రి ఏమాత్రం మార్పు చెందకుండా ఎంతో సహజంగా...'ఈ మగవాళ్ళకేమీ మతులుండవు.. ఆయనకి నేను ప్రొద్దుట చెప్పానులే...సుభద్ర ఇంటికి వెళ్తానని. నేను ఇల్లు వదిలి వెళ్ళిన తరువాత ఆయనకు గుర్తొచ్చినట్లుంది. అయినా కాని... ఇలాంటి పిచ్చిపనులెవ్వరు చెయ్యమన్నారో... సరేలే...ఈ చిన్న గుడ్డముక్క ఇంక ఇంటికెలా తీసుకెళ్తామనుకో...' అంది.

శశి గుండెలు పాపం పూర్తిగా బ్రద్దలైపోయాయి. ఆమె పేదగా నిరుపేదగా ఏడ్చింది. కళ్ళల్లో తిరిగిన నీళ్ళను సావిత్రి ఎక్కడ చూస్తుందో అని ఓ ప్రక్కగా తిరిగి తుడిచేసుకుంది.

ఇలాగే ఉంటాయి సావిత్రిగారి వ్యవహారాలన్నీ. ఆమెకు ధనం ఉంది. ఆ ధనంతో వచ్చే విలువ నామె ఎప్పుడూ దూరం చేసుకోదలచ లేదు. ఇప్పుడు సినిమాకు బయలుదేరిన జట్టులో సగంమంది ఆమె డబ్బుతోనే సినిమా చూస్తారు. వాళ్ళంతా ఆమె అడుగులకు మడుగులొత్తుతారు. సావిత్రి కదే కావలసింది. 'నా డబ్బు మీ కోసం ఖర్చు చెయ్యనివ్వండి. కాని, నా కోసం మీ డబ్బు ఖర్చుపెట్టకండి. నా అధికారాన్ని మీరే రూపంలోనూ తగ్గించడానికి వీల్లేదు" అంటుంది ఆమె మనస్సు.

అందుకనే సావిత్రి, శశి ఎన్నిసార్లు 'టీ'కి ఆహ్వానించినా ఆమె ఎప్పటికప్పుడు ఏవేవో సాకులుచెప్పి తియ్యగా ఆహ్వానాన్ని తిరస్కరించేది. కాని, శశిని తమ ఇంటికి తీసుకెళ్ళి తమ గొప్పనంతా ప్రదర్శించి ఆమెను బోలెడన్ని ఫలహారాలతో ఉక్కిరి బిక్కిరిచేసి, తినకపోతే ఎక్కడ ఏమనుకుంటుందో అన్నంత భయంలో ముంచేసి, తిన్నతరువాత అంత కక్కుర్తి మనిషిని ఎక్కడా చూడలేదన్నట్లుగా మొగాన్ని పెట్టేది. ఒక రోజున ఎలాగైతేనేం పట్టుపట్టి శశి, సావిత్రిని తన ఇంటికి లాక్కొచ్చింది. ఆమె కేవేవో చేసి పెట్టింది. ఆమె వాటిని మచ్చుచూసినట్లు కొద్ది కొద్దిగా రుచిచూసి, 'ఓ...నువ్వు వంట చాలా బాగా చేస్తావు శశీ...మా వంటవాడి కిల్లాంటి

నేర్పుంటే ఎంత సంతోషించేదాన్ని" అని, "అది సరేకాని శశీ...నన్ను బ్రతికించదలచుకుంటే, ఆ మంచినీళ్ళ గ్లాసు ఇలా ఉంచేసి మిగిలినవి తీసేద్దూ" అంది.

శశి మొగాన కత్తి వ్రేటుకు నెత్తురు చుక్క లేకుండా పోయింది. "అదికాదండీ...కొద్దిగానైనా తినండి...అసలు ముట్టుకోలేదు..." అని ఎంతో ఎంతో బ్రతిమాలింది.

తనను గౌరవించే పేదవాళ్ళను తక్కువగా చూసే ఆ ధనికురాలు, ఆ పేదవాళ్ళకు ఏవేవో సహాయాలు చేస్తున్నట్లు కనబడాలనుకునే తత్వం గల ఆ ధర్మాత్మురాలు, అడుక్కునే వాళ్ళకు సాధారణంగా బిక్ష పెట్టడం మరచిపోతూండే ఆ పుణ్యాత్మురాలు, "ఏమిటి శశీ...నీ చాదస్తంగాని యివన్నీ నేను తినెయ్యాలనే...ఎక్కడైనా ఎవ్వరయినా ఇన్ని తినగలరా...నీకు మరీ కోపంగా ఉంటుందేమో ... చెప్తే నమ్మవు. నాకివ్వాళ అసలు ఆకలిగా లేదు. నీ తృప్తికోసం ఈ కాస్తా తింటాలే ... నన్ను మరీ బలవంత పెట్టకు. బాబ్బాబు ... నీకు పుణ్యముంటుంది" అని ఓ చెమ్చాడు చెక్కర పొంగలి వెగటుగా తింది.

ఇక ఇలాంటి స్త్రీని, శశి ఇంకేం బలవంతపెట్టగలదు, వంట గదిలోకి వెళ్ళి పాపం గట్టిగా ఏడ్చేసింది. ఇక ఆమె అంత కన్నా ఏమి చెయ్యగలదు!

సావిత్రి ఒకటోరకం పొడగరి! కళ్ళూ ముక్కూ తీర్చినట్లుంటాయి. ఆమె ముందు ఇంతింత లేని వాళ్ళంతా, ఆమెకు దాసీత్వం చేసినా ఫరవా లేదనుకుంటారు. ఆమె చెప్పినమాట జవదాటడమనేది ఆ వీధిలోని వారికెలాగో తెలియదు. అంత మనిషినీ బాధ పెట్టడమనేది, వాళ్ళెప్పుడూ సహించలేరు. అందుకనే వాళ్ళు శశి చేస్తూన్న ఈ ఆలస్యానికి ఊహించలేక పోతున్నారు.

'అబ్బ!...శశి ఉందే...ఒట్టి జిడ్డు. సర్దిందే సర్దుతుంది. ఆ ఇల్లు సర్దుకోవడంగాని, వాళ్ళాయన గారికి చెప్పడంగాని ఆమె కిప్పట్లో తెమలవు" అంది కళ్ళజోడు పంతులమ్మ.

వెంటనే వంతపాటగా, సిల్కు శరీరం తాయారు (సిల్కు వల్కలాలు తప్పించి తదితరాలు ఆమెకు కిట్టవని ఈ పేరు ఆ వాడలోని స్త్రీలోకం ఆమెకు స్థిరపదిచేసింది.) 'అది కాదోఁ. సినిమాలో కూడా...వాళ్ళాయనగారు తలుపు గెడ వేసుకున్నారో లేదో అని—ఏమే.. నువ్వు విన్నావటేఁ...మా ఆయనగారు తలుపు గెడ వేసుకున్నట్లు...అంటుంది. వట్టి పిరికి...హి...హీ...' అని, ఆమె మొగం కనిపించని వాళ్ళకు, ఏడుపులా వినిపించే నవ్వు నవ్వింది.

అప్పుడు, బాల అనే సుందరి, 'అది కాదంటే వాళ్ళాయనగారు తలుపు గెడ తీసుకొని, బయట కుడాయిస్తారేమోనని ఆవిడగారి భయం. ఆవిడకసలు బయట తాళం వేసెయ్యాలని ఉంటుంది. మనం లేకపోతే అంత పని చేస్తుంది కూడాను.' అంటూ పగలబడి నవ్వింది.

అప్పుడే శశిని వెనకేసుకొద్దామని ఊహించిన, ఈ మధ్యనే పెళ్ళి చేసుకున్న క్రొంగొత్త పెళ్ళికూతురు, 'బలేగా ఉన్నాయి. నీ మాటలు మనం లేకపోతే శశి...సినిమా కెలా వెళ్తుంది...' అని ఇంతలోనే శశి అక్కడకు రావడం చూసి తను, శశితరఫున మాట్లాడాలనుకున్న మాట మఱచిపోయి 'అదిగో వచ్చింది...ఏమిటి...ఇంకా సింగారించుకోవడమే కాలేదూ ఇంకెప్పుడమ్మా సినిమాకెళ్ళడం ఆట సగమైనతరువాతేమిటి...' అంది.

అప్పుడే సన్నని తీగలా ఉన్న సౌదామిని హుషారుగా, 'శశి వచ్చే...ఒహో శశి వచ్చె... మొదలాడూఁ...అని, ఆట ఒకబిగిని మళ్ళీ మొదలెట్టేస్తారే,..అని చక్కని నృత్యభంగిమలో నిల్చి, 'ఉ' అంటే, ఆ స్థలం నృత్యశాల చేసెయ్యడానికి సిద్ధంగా చేయెత్తింది.

ఈ విధంగా ఆ స్త్రీ లోకమంతా శశి చుట్టూ మూగేసరికి, సావిత్రి గట్టిగా ఆ ప్రదేశమంతా నిశ్శబ్దానికి మారుపేరై పోయేట్లు, 'మీరుండండి' అని గదిమి, 'ఏమిటి శశీ...ఇంతకీ నువ్వు వచ్చేట్లా రానట్లా...ఇలా మమ్మల్నిక్కడ ఎంతసేపు నిలబెడతావు?' అంది.

శశికి తల తిరిగింది. ఈ పరిస్థితిలో అందులో ఇంతవరకు, ఇందఱి కింత శ్రమ ఇచ్చిన తను— ఇప్పుడు సినిమాకు రాననడం ఎలా? ఎలా? అనుకుంది. గుండెల్లో వాడలిపోయింది. రేపొద్దున్న ఇందఱి ముందు బ్రతకడం ఇంపాసిబుల్ అనుకుంది. అందులో సావిత్రిగారు నిలబడ్డారు కూడాను!

గబాలున, 'ఇదిగోనండి..ఇప్పుడే వచ్చేస్తున్నా ఒక్క నిమిషం...' అని తిరిగి లోనికి తలకించిత్తూ ఎత్తకుండానే వెళ్ళిపోయింది. అప్పుడే పెద్దనవ్వుల దబ్బాకటి ఆమె వెనుక టుస్సన పగిలిపోయింది. శశిగుండె ఆమె మెదడులో కొట్టుకుంది. తలను గొట్టె పాటేలు ఢీ కొన్నట్లు తలపోటు విజృంభించింది. 'అయ్యో...ఇప్పుడెలా ఈయనకు చెప్పడం...ఎలా ... అనుకుంది. సిగ్గుపడిపోతూ, అభిమానపడిపోతూ, వస్తూన్న రోషాన్ని చిందరవందర చేసేస్తూ, అతనున్న గదిలోకి వెళ్ళేప్పటికి పూర్తిగా కళ్ళనీళ్ళ పర్యంతం అయిపోయింది.

ఇక ఆ గదిలో రామం, శశి సినిమాకు వెళ్లడం మానుకుంది గదా అని ముసిముసి నవ్వులతో కూని రాగానికి తన మనస్సు నర్పించాడు. అతని చేతులూ కాళ్ళూ...వాటితో అతని తల ఆ రాగాని కనుగుణంగా మేజిక్ బొమ్మలా తాళంవేస్తూ ఆడుతున్నాయి. ఈ ఆట చూడగానే శశి గుండె నీరైపోయింది. 'అయ్యో...ఇప్పుడు వీరికేమి చెప్పాలి. ఎలా చెప్పాలి...ఎలా చెప్పాలి?' అని తిరిగి అనుకుంది. కాని ఏమి చేస్తుంది. ఆ సావిత్రిగారితో 'ఇప్పుడే వస్తాన'ని చెప్పి మరీ వచ్చిందాయె. 'అమ్మోః... వెళ్ళకపోతే ఇంకేమైనా ఉందా... ఫరవాలేదు...రామాని కెలాగో ఓలాగ చెప్పేసెయ్...ఏమీ అనుకోడు' అని అనుకుంటూనే, ఆపుకోలేని ఉద్వేగంతో 'నన్ను పోనివ్వండి...' అని చంటిపిల్లలా ఏడ్చేసింది. రామం ఒక్కసారి నివ్వెరపోయాడు.

"అదేమిటి శశీ ..ఇప్పుడేగా వెళ్ళన్నావ్" అన్నాడు.

కాని శశి అతని మాటలు వినిపించుకోలేదు. అప్పుడామెకు ఏడ్చినందువల్ల కాబోలు విపరీతమైనకోపం వచ్చేసింది. 'వెళ్తానండి' అని విసురుగా అనేసి, బయట తనకోసం ఎంతమంది నిలుచుండి పోయారో అని బాధపడిపోతూ, అమ్మోః... సావిత్రి ఎంత విసుక్కుంటుందో అని భయపడిపోతూ గబగబా చీర మార్చేసుకొని, ఒక్కసారి కూడా మొగం అద్దంలో చూసుకోకుండానే తలుపుతీసి, "పదండి..." అంది.

పాపం బయట ఆ సినిమాజనం ఉన్నారనుకుంది కాబోలు! అప్పటికే ఆ పటాలం తాలూకు మార్చింగ్ సాంగ్ ఆ వీధి చివర గోలగా సాగిపోతోంది. పాపం శశి రైలుచక్రాలక్రింద నలిగిపోతూన్న దానిలా అయిపోయింది. అక్కడే అలాగే కూలిపోయింది.

అప్పుడే ఆమె తలలో సావిత్రి మెరిసి, "మేం వెళ్ళిపోయామని నువ్వేమీ అనుకోకు శశీః...ఏం చేస్తాం...ఒక్కొక్కరికి అలాంటి భర్తలు దొరుకుతారు! వాళ్ళను కట్టుకున్నందులకు బాధపడి ఏమి ఫలితం..." అని కనిపించీ కనిపించని నవ్వు నవ్వినట్లయింది. శశి ఆ గుమ్మం దగ్గరే ఉండిపోవడం చూసిన రామం, మెల్లిగా ఆమె దగ్గఱకు వెళ్ళి, "పోనీ...మనం వెళ్దాం పద శశీః...ఈసొసైటీలో మెలగడం నీలాంటి నాలాంటి వాళ్ళకు చేతకాదు. అన్నింటినీ-మనల్ని కాదన్నట్లు తుడిచేసుకుంటూ వుండాలి. అప్పుడే మనం..." అని ఇంకా అతనేమేమిటో అనబోతున్నాడు. కాని, శశి అదేమీ వినిపించుకోకుండా గబగబా తన గదిలోకివెళ్ళి తలుపు గట్టిగా బిగించేసుకుంది.

పాపం ఇక రామం ఏమిచేస్తాడు...'ఎంతపని చేసింది శశి...' అనుకుంటూ, ఆ గదిలోపలినుంచి ఆమె వెక్కివెక్కి ఏడుస్తూన్న ధ్వని తరంగాలు జాలిగా బయటికి కదిలివస్తూన్న సంగతిని గుర్తించి 'అయ్యో...ఈరాత్రి ఎంత చెడ్డది!' అని నిట్టూర్చాడు.

(ఇంకా ఉంది)

స్త్రీలకి లెక్కలు రావు అనే మాటలో నిజంలేదు. ఆ మాటకొస్తే లెక్కలంటే వాళ్ళకి చాలా యిష్టం. నిదర్శనం కావాలా? ఆడవాళ్ళు తమ వయస్సుని రెండుపెట్టి భాగిస్తారు; తాము కొనుక్కున్న చీరల ఖరీదులు రెండుపెట్టి గుణిస్తారు. భర్తల ఆదాయాన్ని మూడుపెట్టి గుణిస్తారు. స్నేహితురాళ్ళ వయస్సుకి ఐదు సంవత్సరాలేనా కలుపుతారు. ఈ నిదర్శనలు చాలవా?